

Finansministeriet. København, den 8. marts 1968.

Under samrådet med finansudvalget den 7. ds. om ændringsforslag til finanslovforslaget for finansåret 1968-69 ad § 23.1.02. Den kgl. Mønt, om besparelse af en udgift på 4.750.000 kr. til udmøntning af 2-øremønter i bronze har finansudvalget udbedt sig en redegørelse for, hvorvidt der bør søges hjemmel ved tekstanmærkning til den som baggrund for besparelsen truffe beslutning om at undlade udmøntning af 1- og 2-øremønter i møntbronze, sålænge overvejelserne om eventuel afskaffelse af disse møntværdier står på.

I den anledning skal jeg udtale følgende:

Ved lov nr. 48 af 24. februar 1960 gennemførtes en revision af skillemøntsystemet, der herefter skulle bestå af 5-krone- og 1-kronemønter, 25-øre- og 10-øremønter i kobbernikkel og 5-, 2- og 1-øremønter i møntbronze. Ved lov nr. 138 af 13. maj 1964 gennemførtes, at 25-øremønten skulle forsynes med hul. Samtlige mønter er siden sendt ud i omsætningen, med undtagelse af 1- og 2-øremønterne af bronze.

Spørgsmålet om afskaffelse af både 1- og 2-øremønterne er taget op til overvejelse i finansministeriet.

Disse mønters betydning for omsætningen er på baggrund af den i årenes løb skete prisudvikling tvivlsom.

Hertil kommer, at fremstillingsprisen efterhånden er relativ betydelig, nemlig ca. 2,6 øre og 4,1 øre for henholdsvis 1- og 2-øremønter af zink og 4 og 6,9 øre for henholdsvis 1- og 2-øremønter af bronze.

Endvidere vil afskaffelse af 1- og 2-øremønter gøre det muligt at formindske de øvrige mønter, der herved bliver billigere i fremstilling, ligesom det vil være en fordel for pengeinstitutter og publikum, at mønterne fylder mindre.

Også i de andre nordiske lande foregår for tiden tilsvarende overvejelser.

Afgørelsen af spørgsmålet om afskaffelse af 1- og 2-øremønter kræver en række undersøgelser og forhandlinger.

Der skal således forhandles med bankerne og sparekasserne, med handelens organisationer og med forbrugerorganisationerne.

Endvidere må der forhandles med Norge og Sverige, hvorved bemærkes, at den nordiske møntkonvention af 1873 stadig formelt er i kraft.

Møntsystemet er senest revideret ved ovennævnte lov nr. 48 af 24. februar 1960 om tillæg til lov om indenlandsk skillemønt. Denne lov bemyndiger finansministeren til at lade udmønte bl. a. 1- og 2-øremønter af bronze af en nærmere angiven størrelse og vægt, og de nærmere bestemmelser om udmøntningen og dens iværksættelse er fastsat ved kgl. anordning nr. 105 af 24. marts 1960.

Som det hidtil har været praksis på dette lovgivningsområde ophævedes ikke ved denne lov den række af tidligere vedtagne love, som bemyndigede finansministeren til at lade udmønte skillemønt. Disse love er altså fortsat i kraft, således også lov nr. 299 af 30. juni 1941 om bemyndigelse for finansministeren til at lade udmønte 1- og 2-øremønter af zink. De i henhold til disse bestemmelser prægede zinkmønter, altså de i dag i omløb værende zinkmønter, er således stadig gyldige.

Som møntlovgivningen er udformet, vil en blot midlertidig standsning af produktionen af de nye 1- og 2-øremønter af bronze således ikke kræve lovændring, og da der ikke herved sker nogen ændring af møntsystemets legale grundlag, har jeg anset det for uforholdsmæssigt ved tekstanmærkning på finansloven at søge bemyndigelse til den nævnte standsning.

Noget andet er, at jeg har ment i forbindelse med forslaget til den søgte bespa-